

30 AUG 2001

**EFFECTS OF PROMOTING FAMILY CAREGIVER
PARTICIPATION IN CARING FOR AIDS PATIENT ON
CAREGIVER'S KNOWLEDGE AND CARING ABILITY**

WITTAYA FUKFON

ฉันทิณีเทนถาร

จาก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF NURSING SCIENCE
(ADULT NURSING)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

2001

ISBN 974-04-0343-3

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

TH
W827e
2001
C.2

Copyright by Mahidol University

4237308 NSAN/M : MAJOR : ADULT NURSING ; M.N.S. (ADULT NURSING)
KEY WORDS : FAMILY CAREGIVERS / AIDS PATIENTS / COMMON
AIDS SYMPTOMS MANAGEMENT

WITTAYA FUKFON : EFFECTS OF PROMOTING FAMILY
CAREGIVER PARTICIPATION IN CARING FOR AIDS PATIENT ON
CAREGIVER'S KNOWLEDGE AND CARING ABILITY. THESIS ADVISOR;
KRONKARN SANGKARD, Ph.D., SOMPORN TRIAMCHAI SRI, Ph.D.,
JARUWAN T.SKUL, M.S.W. 117 p. ISBN 974-04-0343-3

Family caregivers serve as an integral part of the continuity of care for AIDS patients at home. Caregivers should be well - trained to have the appropriate knowledge and skills, especially in management of the common symptoms to AIDS patients. Encouraging family caregivers to participate in caring for AIDS patients while patients are in hospital is the best time to teach caregivers the knowledge and skills for symptoms management. This quasi-experimental research aims to study the effects of promoting family caregiver participation in caring for AIDS patient on caregiver's knowledge and caring ability. The study was performed from January to May 2001 at Phayao Hospital. Thirty family caregivers who took care of AIDS patient were recruited by purposive sampling and were divided into an experimental group and a control group with fifteen in each. The experimental group participated in a five-day program on caring for patients including assessment of symptoms, planning, implementation and evaluation of care, whereas the control group received only a booklet for reading. Demographic data and data on knowledge of and caring ability for common AIDS symptoms were collected by questionnaire. Participants were interviewed by the researcher on the first and fifth day of intervention. Data was analyzed using inferential statistics for percentage, mean score, Wilcoxon sign-rank test, and Mann-Whitney U test.

The results revealed that after intervention the experimental group had a significantly higher level of knowledge and caring ability than before intervention ($p < .01$), and also possessed more knowledge and caring ability than the control group ($p < .001$). The experimental group demonstrated higher ability in the management of common AIDS symptoms such as fatigue, dyspnea, pain, diarrhea, nutrition insufficiency, and in providing psychosocial support.

The results of this study suggested that nurses should concentrate more on promoting family caregiver participation in caring for AIDS patients while the patients are in hospital in order for caregivers to have effective skills in common AIDS symptoms management. Further longitudinal research with repeated evaluation is needed to ensure that caregivers maintain their knowledge and caring ability. This evaluation could be carried out with home visits one month or six months after the initial training of caregivers.

4237308 NSAN/M : สาขาวิชา : การพยาบาลผู้ใหญ่ ; พย.ม. (การพยาบาลผู้ใหญ่)

วิชา ฝึกฝน : ผลการส่งเสริมผู้ดูแลให้มีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยเอดส์ต่อความรู้และความสามารถในการดูแลของผู้ดูแล (EFFECTS OF PROMOTING FAMILY CAREGIVER PARTICIPATION IN CARING FOR ADIS PATIENT ON CAREGIVER'S KNOWLEDGE AND CARING ABILITY). คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : กรองกาญจน์ สังกาศ, Ph.D., สมพร เตรียมชัยศรี, ปร.ด., จารุวรรณ ต.สกุล, สส.ม. 117 หน้า. ISBN 974-04-0343-3

ผู้ดูแลคือหัวใจสำคัญของการดูแลผู้ป่วยเอดส์อย่างต่อเนื่องที่บ้าน เพื่อให้การดูแลผู้ป่วยเอดส์เป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ การส่งเสริมให้ผู้ดูแลมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยเอดส์จึงเป็นการพัฒนาผู้ดูแลให้มีความสามารถและพร้อมที่จะให้การดูแลผู้ป่วยเอดส์ที่บ้าน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการส่งเสริมผู้ดูแลให้มีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยเอดส์ต่อความรู้และความสามารถในการดูแลของผู้ดูแล กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ดูแลที่มาให้การดูแลผู้ป่วยเอดส์ในระหว่างรับการรักษาในแผนกอายุรกรรม โรงพยาบาลพะเยา จำนวน 30 ราย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 15 ราย กลุ่มทดลองได้รับการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยเอดส์และได้รับคู่มือการดูแลผู้ป่วยเอดส์ กลุ่มควบคุมเป็นผู้ดูแลที่มาให้การดูแลผู้ป่วยตามปกติและได้รับคู่มือการดูแลผู้ป่วยเอดส์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการส่งเสริมผู้ดูแลให้มีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยเอดส์ คู่มือการดูแลผู้ป่วยเอดส์ แบบสัมภาษณ์ความรู้และความสามารถในการดูแลผู้ป่วยเอดส์ ผู้วิจัยทำการประเมินก่อนการศึกษา และในวันที่ห้าของการศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การทดสอบวิลค็อกสัน และการทดสอบแมนวิทนีย์

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความรู้และความสามารถในการดูแลผู้ป่วยเอดส์ของผู้ดูแลหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) และมีคะแนนเฉลี่ยความรู้และความสามารถในการดูแลผู้ป่วยเอดส์สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) นอกจากนี้ยังพบว่าตลอดระยะเวลาของการศึกษา กลุ่มทดลองแสดงถึงความสามารถที่ดีในการปฏิบัติดูแลผู้ป่วยเอดส์ที่มีอาการแสดง เช่น อาการอ่อนล้า หายใจลำบาก เจ็บปวด ท้องเสีย ได้รับอาหารไม่เพียงพอ และการดูแลด้านจิตสังคม

จากผลการวิจัยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้พยาบาลนำแผนการส่งเสริมผู้ดูแลให้มีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยเอดส์ไปใช้ โดยเริ่มตั้งแต่ผู้ป่วยเอดส์เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ทั้งนี้เพื่อให้การดูแลผู้ป่วยเอดส์ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาติดตามในระยะยาว เช่น หนึ่งเดือนหรือหกเดือน เพื่อประเมินความคงอยู่ของความรู้และความสามารถในการดูแลผู้ป่วยเอดส์ของผู้ดูแล